

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

155
UPRAVNI SUD U OSIJEKU

Primljeno: 20-11-2015

Poslovni broj: Usž-512/15-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Jasminke Jenjić i Blanše Turić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zagrebačke banke d.d. iz Zagreba, Trg bana J. Jelačića 10, koju zastupa opunomoćenik Pavo Mišković, službena osoba tužitelja, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Savska cesta 28, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Nexe grupe d.d., Našice, Braće Radića 200, koju zastupa opunomoćenik mr. sc. Ivica Pezo, odvjetnik u Zagrebu, Vrisnička 16, radi predstečajne nagodbe, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: 7 UsI-158/14-17 od 20. siječnja 2015., u sjednici vijeća održanoj dana 29. listopada 2015.

presudio je

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: 7 UsI-158/14-17 od 20. siječnja 2015.

Obrazloženje

Presudom Upravnog suda u Osijeku odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/II-423-01/13-01/042, urbroj: 513-04/13-2 od 9. prosinca 2013. i rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR01, klasa: UP-I/110/07/13-01/3311, urbroj: 04-06-13-3311-249 od 4. studenoga 2013.

Tužitelj je osporio prvostupanjsku presudu žalbom iz svih razloga propisanih odredbom članka 66. Zakona o upravnim sporovima. Navodi da je prvostupanjski sud ispravno utvrdio kako je postupak predstečajne nagodbe otvoren 5. travnja 2013. i dovršen 4. studenoga 2013., da je postupak predstečajne nagodbe produljen dva puta odlukama Savjetodavnog vijeća za 60 dana pa za dodatnih 30 dana, ali da se nije očitovao na činjenicu da je o produljenju rokova odlučeno nakon isteka roka u kojem se postupak predstečajne nagodbe morao dovršiti. Smatra da nema mjesta primjeni odredbe članka 37. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ 81/13.) kojom je produžen rok za dovršetak postupka predstečajne nagodbe, a imajući u vidu odredbu članka 58. navedenog Zakona prema kojem se odredbe članka 37. primjenjuje i na postupke u tijeku, osim ako su na dan stupanja na snagu tog Zakona započete radnje na koje se odnose. Ukoliko bi se i tumačilo da je predmetni članak primjenjiv i na postupke u tijeku onda je prvostupanjski sud opet počinio povredu materijalnog prava time, jer je nagodbeno vijeće trebalo obustaviti postupak jer se protekom roka od 120 dana od

dana otvaranja postupka predstečajne nagodbe pred nagodbenim vijećem i dodatnih 60 dana koji su isticali 2. listopada 2013. nije proveo postupak predstečajne nagodbe. S time u vezi prvostupanjski sud se pogrešno poziva na odredbu članka 81. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku u pogledu računanja rokova, s obzirom da je posebni zakon strogo propisao rok za dovršavanje postupka od najduže 210 dana od otvaranja postupka nagodbe.

Navodi da nije jasno kako je prvostupanjski sud utvrdio da je prijenos tražbine na Podravsku banku d.d. i na HITA vrijednosnice d.d. izvršen u skladu s člankom 75. stavka 3. Zakona jer u spisu nema dokaza da je Podravska banka d.d. dostavila javnoovjerovljenu ispravu kojom je dokazan prijenos tražbine na tog vjerovnika, jednako kao što nema niti dokaza da su Privredna banka d.d. Zagreb kao stari vjerovnik, ili pak HITA vrijednosnice d.d. kao novi vjerovnik dostavili javnoovjerovljenu ispravu kojom bi dokazivali prijenos tražbine pa nije ispunjen uvjet iz navedene odredbe temeljem kojeg bi se moglo smatrati da je došlo do valjanog prijenosa tražbine i da su navedeni legitimirani u ovom postupku kao vjerovnici. Prvostupanjski se sud nije osvrnuo na navode iz tužbe da nisu dokazani niti svi ostali prijenosi tražbina s obzirom da spisu ne prileže odgovarajuće isprave u propisanom obliku., niti je prijenos dokazan izjavama danim pred nagodbenim vijećem jer o tome nema dokaza u spisu.

Tužitelj nalazi i pogrešnu primjenu odredbe članka 46.a Zakona u odnosu na propust dostavljanja nacрта nagodbe i s tim u vezi ocjenjuje pogrešnim tumačenje suda da je zainteresirana osoba započela radnju sastava Plana financijskog restrukturiranja prije 30. lipnja 2013. u kojem slučaju nije obvezna dostaviti i valjani nacrt predstečajne nagodbe.

U odnosu na propuštanje održavanja ročišta u roku od 8 dana od objave izmijenjenog plana, navodi da je odredbom članka 64. Zakona propisano da će se ročište održati u roku od 8 dana od dana izmijenjenog Plana, a ne da će se zakazati te obrazloženje prvostupanjskog suda smatra nezakonitim. Nadalje navodi da zainteresirana osoba u svojstvu dužnika uopće nije imala pravo podnijeti izmijenjeni plan te je nagodbeno vijeće moralo u skladu s člankom 64. stavka 1. Zakona obustaviti postupak.

U odnosu na glasanje povezanih društava temeljem tražbina koje su prestale, smatra da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenicu kako do otpusta duga povezanim osobama nije došlo što se jasno vidi iz dokumentacije koja je priložena uz tužbu.

Završno navodi da se sud nije očitovao ni o navodima tužbe kako glasački listić nije objavljen pa je nemoguće ispitati je li za plan i glasovao onaj broj vjerovnika tj. tražbina kako predviđa Zakona. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da poništi prvostupanjsku presudu te sam otkloni nedostatke i presudom riješi stvar na način da usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti.

Tuženik u svom odgovoru navodi da je žalba neosnovana iz razloga navedenih u prvostupanjskoj presudi.

Zainteresirana osoba Našicecement d.d. u odgovoru na žalbu navodi kako se na predmetni postupak primjenjuju odredbe Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi koje dopuštaju produljenje roka za okončanje postupka predstečajne nagodbe jer na dan stupanja na snagu tog Zakona nisu bile ispunjene pretpostavke za obustavu postupka. Navodi da Zakon o općem upravnom postupku, a niti Zakon o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ne utvrđuju rok u kojem treba donijeti odluku o produžavanju produživog roka, a upravnosudska, upravna praksa i pravna teorija kao temelj zahtjeva za produženje roka traže opravdani razlog te činjenicu da je molba podnesena prije isteka roka ne naznačujući koliko ranije treba biti podnesen. U odnosu na povredu članka 75. stavka 3. Zakona na koju upire tužitelj, navodi kako se dokaz o prijenosu tražbine dostavlja dužniku, posebno s obzirom na činjenicu prijenosa tražbine, koja

je već prijavljena i utvrđena u postupku predstečajne nagodbe, s jednog vjerovnika na drugog može imati utjecaja isključivo na vjerovnika tražbine i dužnika, a isto proizlazi iz odredbe članka 80. do 87. Zakona o obveznim odnosima.

Vezano za pitanje primjenjivosti odredbe članka 46.a Zakona navodi da su radnje glasovanja o izmijenjenom Planu financijskog restrukturiranja započete prije stupanja na snagu izmjena Zakona tj. prije 30. lipnja 2013. pa se članak 25. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona koji uvodi novi institut nacrta predstečajne nagode odnosi na poduzimanje radnji započetih prije donošenja rješenja o utvrđenim tražbinama a identično shvaćanje izraženo je u određenim presudama Upravnog suda u Osijeku i Visokog trgovačkog suda. Smatra da sud nije pogrešno primijenio odredbe Zakona vezano uz rokove, jer se radi o instruktivnom a ne prekluzivnom roku o čemu daje opsežno obrazloženje. Pojašnjava da je zainteresirana osoba predložila novi, a ne izmijenjeni plan pa nisu bili ispunjeni razlozi za obustavi te pojašnjava i razloge zašto smatra kako su drugi vjerovnici imali pravo glasa. Specifikacija rezultata glasovanja sadržana je u zapisniku s ročišta o glasovanju vjerovnika koji je u skladu s člankom 28.stavka 3.točke 10. Zakona javno objavljen kao i rješenje koje sadrži ove podatke pa smatra neosnovanim i taj navod tužitelja. Iz navedenih razloga predlaže da se žalba odbije i potvrdi presuda prvostupanjskog suda.

Tijekom sudskog postupka zainteresirana osoba dostavila je rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: U-zpz 19/14.4 od 2. rujna 2015. o pravnom shvaćanju dopustivosti primjene članka 37. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o predstečajnoj nagodi odnosno produženju rokova za dovršetak postupka predstečajne nagodbe.

Žalba nije osnovana.

Naime, ispitujući osporenu presudu u smislu odredbe članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10.,143/12.i 152/14.-dalje ZUS) Sud nije našao ostvaren niti jedan od istaknutih žalbenih razloga.

Iz podataka upravnog spisa proizlazi da je tuženik uvodno navedenim rješenjem klasa: UP/II-423-01/13-01/042, urbroj: 513-04/13-2 od 9. prosinca 2013. odbio žalbu tužitelja izjavljenu na rješenje Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR01, klasa: UP-I/110/07/13-01/3311, urbroj: 04-06-13-3311-249 od 4. studenoga 2013. Tim je rješenjem utvrđeno da su za Plan financijskog restrukturiranja dužnika NEXE GRUPA d.d. za upravljanje društvima glasovali vjerovnici čije tražbine iznose 2.338.200,91 kn kn, dok ukupan iznos tražbina za koje vjerovnici imaju prava glasa iznosi 2.895.676,43 kn te da su za plan glasovali vjerovnici čije tražbine prelaze 1/2 vrijednosti utvrđenih tražbina za svaku grupu vjerovnika odnosno 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina, sukladno članku 63. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi i stoga je Plan financijskog restrukturiranja proglašen prihvaćenim te je postupak proveden zakonito.

U postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom NEXE GRUPA d.d. d.d. iz Našica, Financijska agencija, Regionalni centar Zagreb, Nagodbeno vijeće HR01 dana 5.travnja 2013., donijelo je rješenje o otvaranju postupka predstečajne nagodbe. U vrijeme donošenja rješenja o otvaranju postupka predstečajne nagodbe bio je na snazi Zakon o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine" 108/12. i 144/12.- dalje: ZFPPN).

Odredbom članka 65. točka 4. navedenog Zakona propisano je da će nagodbeno vijeće obustaviti postupak predstečajne nagodbe ako se protekom roka od 120 dana od dana otvaranja postupka predstečajne nagodbe pred nagodbenim vijećem ne provede postupak predstečajne nagodbe. U konkretnom slučaju 120-ti dan istekao je 3. kolovoza 2013.

Sporno je među strankama može li se u konkretnoj stvari u odnosu na dopustivost primjene produženih rokova za sklapanje predstečajne nagodbe primijeniti Zakon o

izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine" 81/13. – dalje: ZIDZFPPN) koji je stupio je na snagu 30. lipnja 2013.

Člankom 37. stavkom 2. ZIDZFPPN, u članku 65. točki 4. ranijeg teksta Zakona, iza riječi „nagodbe“ dodane su riječi „odnosno ako taj postupak ne bude proveden niti u produljenom roku od daljnjih najviše 90 dana, ako je savjetodavno vijeće odobrilo produljenje roka za dovršetak postupka“.

Odredbom članka 57. ZIDZFPPN- a propisano je da postupci predstečajne nagodbe otvoreni prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti po odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi koji je bio na snazi na dan njihova otvaranja. Prema odredbi članka 58. ZIDZFPPN, odredba članka 37. primjenjuje se na postupke koji su u tijeku, osim ako su na dana stupanja na snagu ovoga Zakona započete radnje na koje se odnose. S obzirom da se produljenje rokova odnosi na postupak u cjelini a ne na pojedinu radnju kako to tužitelj smatra u žalbi, ovaj Sud smatra da se u predmetnom postupku primjenjuje odredba članka 37. ZIDZFPPN o produljenju rokova predstečajne nagodbe.

Iz spisa nadalje proizlazi da je zainteresirana osoba unutar 120-dnevnog roka od dana otvaranja postupka podnijela zahtjev za produljenje roka za provođenje postupka predstečajne nagodbe za dodatnih 60 dana što je odobreno odlukom savjetodavnog vijeća od 25. srpnja 2013., a koji rok koji počinje teći od isteka roka od 120-tog dana od dana otvaranja postupka predstečajne nagodbe, odnosno od 3. kolovoza 2013. Prije isteka navedenog roka zainteresirana osoba je ponovno podneskom zamolila produljenje roka za okončanje postupka predstečajne nagodbe za daljnjih 30 dana, što je prihvaćeno te je Savjetodavno vijeće 9 listopada 2013. odredilo produljenja roka za daljnjih 30 dana, a koji rok teče od 2. listopada 2013.

Pravilno prvostupanjski sud smatra da opisanim produljivanjem rokova za dovršetak postupka nije došlo do povrede zakona na štetu tužitelja, jer je nesporno zainteresirana osoba zatražila produženje roka prije isteka roka za provođenje postupka nagodbe.

Što se tiče prigovora žalbe da protivno Zakonu predmetni postupak predstečajne nagodbe nije dovršen u okvirnim rokovima, dakle u 120 i daljnjih 90 dana od otvaranja postupka, što bi imalo za posljedicu obustavu postupka u smislu članka 65. stavka 1. točke 4. ZFPPN, valja navesti da se pitanja što se tiču postupka reguliraju postupovnim odredbama istog Zakona. Stoga se ocjenjuje da odlukom prvostupanjskog suda nije povrijeđen Zakon na štetu tužitelja.

Nadalje neosnovan je i navod tužitelja vezan uz prijenos tražbine na Podravsku banku d.d. i na HITA vrijednosnice d.d. Odredbom članka 75. stavka 3. Zakona propisano je da prijenos tražbine iz stavka 2. ovoga članka u postupku predstečajne nagodbe može se dokazivati samo javno ili javno ovjеровljenom ispravom, ili ako vjerovnik taj prijenos potvrdi svojom izjavom danom pred nagodbenim vijećem koje vodi postupak. Imajući na umu navedenu odredbu prvostupanjski je sud utemeljeno prihvatio tuženikov navod o pitanju valjanosti prijensa tražbina određenih vjerovnika na novog vjerovnika jer iz navedene odredbe ne proizlazi da se javno ili javnoovjеровljena isprava treba dostaviti nagodbenom vijeću, a sve imajući na umu činjenicu da prijenos tražbine prijavljene i utvrđene u postupku predstečajne nagodbe s jednog vjerovnika na drugog isključivo ima utjecaj na dužnika i vjerovnika tražbine, a ne i na druge vjerovnike.

Prvostupanjski je sud utemeljeno otklonio prigovor tužitelja vezan uz navodnu povredu zakona zbog odgode ročišta za glasovanje o izmijenjenom Planu financijskog restrukturiranja, što ovaj Sud u cijelosti prihvaća s obzirom da se radilo o opravdanom razlogu za odgodu ročišta kako je sve i obrazloženo u osporavanoj presudi.

U odnosu na žalbeni navod da je u predmetnom postupku trebalo primijeniti odredbu članka 46.a ZIDZFPPN koja propisuje nacrt predstečajne nagodbe i njegov sadržaj, valja istaknuti da se navedena odredba ne primjenjuje u konkretnom slučaju jer je zainteresirana osoba započela radnju sastava financijskog plana restrukturiranja prije 30. lipnja 2013., odnosno prije stupanja na snagu tog Zakona.

Iako je odredbom članka 28. stavka 3. alineja 9. Zakona propisano da formatizirani obrazac za glasovanje predstavlja podatak koji se objavljuje u tijeku postupka predstečajne nagodbe na web-stranici Financijske agencije, ovaj Sud smatra da propust tuženika da postupi sukladno navedenoj odredbi ne predstavlja nedostatak koji bi bitno utjecao na rješavanje predmetnog postupka upravo zbog činjenice da je zapisnik s ročišta o glasovanju vjerovnika javno objavljen te sadrži specifikaciju rezultata glasovanja vjerovnika.

Slijedom svega navedenog trebalo je žalbu odbiti kao neosnovanu primjenom odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a.

U Zagrebu 29. listopada 2015.

Predsjednica vijeća
mr.sc. Miriana Juričić, v.r.

Za točnost ispravka - ovlaštena službenik

Tanja Nemčić

